I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2413/95

af 6. oktober 1995

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ferrosiliciummangen med oprindelse i Rusland, Ukraine, Brasilien og Sydafrika

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], særlig artikel 23, hvori det fastsættes, at Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 [2] om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, fortsat skal finde anvendelse på procedurer, hvorunder en undersøgelse, der var i gang pr. 1. september 1994, endnu ikke var afsluttet ved ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 3283/94,

under henvisning til forordning (EØF) nr. 2423/88, i det følgende benævnt »grundforordningen«, særlig artikel 12,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Ved forordning (EF) nr. 3119/94 [3], i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told« indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af ferrosiliciummangen (FeSiMn) henhørende under KN-kode 7202 30 00 med oprindelse i Rusland, Ukraine, Brasilien og Sydafrika.

Ved forordning (EF) nr. 866/95 [4] forlængede Rådet gyldigheden af denne told med to måneder.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(2) Efter indførelsen af den midlertidige told tilkendegav følgende deres synspunkter skriftligt:

— Ferrolegeringsindustriens forbindelsesudvalg (»Euroalliages«), dvs. den klagende part

— to sydafrikanske producenter, Highveld Steel and Vanadium Corporation Limited og Samancor Limited

— de ukrainske myndigheder samt to ukrainske producenter, Nikopol Ferro Alloy Plant og Zaporozhye Ferro Alloy Plant

— to brasilianske producenter, Companhia Paulista de Ferro Ligas og Sibra Eletrosiderurgica Brasileira SA

— British Iron and Steel Producers Association (BISPA)

— en uafhængig importør i Luxembourg, SA des Minerais, og

— en importør i Det Forenede Kongerige, Victoria Alloys (UK) Limited.

Parter, der fremsatte anmodning herom, blev hørt af Kommissionen.

(3) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på den endelige fastlæggelse af de faktiske forhold.

(4) På anmodning underrettedes parterne om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af endelig antidumpingtold samt opkrævning af beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Parterne indrømmedes desuden en rimelig frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til ovennævnte.

[1] EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1251/95 (EFT nr. L 122 af 2. 6. 1995, s. 1).
[2] EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).
[3] EFT nr. L 330 af 21. 12. 1994, s. 15.
[4] EFT nr. L 89 af 21. 4. 1995, s. 1.

(5) Kommissionen tog hensyn til parternes bemærkninger og ændrede om fornødent sine konklusioner.

C. DEN AF UNDERSØGELSEN OMFATTEDE VARE OG SAMME VARE

(6) Da ingen af parterne efter indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger har fremsat bemærkninger vedrørende den af undersøgelsen omfattede vare og samme vare, bekræftes de undersøgelsesresultater, der er omhandlet i betragtning 9 og 10 i forordningen om midlertidig told.

D. DUMPING

1. NORMAL VÆRDI

Rusland, Ukraine

(7) Der er ikke fremført nye argumenter, og de undersøgelsesresultater, der er omhandlet i betragtning 12 og 13 i forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor.

Brasilien

(8) I den foreløbige undersøgelse havde Kommissionen beregnet en enkelt normal værdi og følgelig en enkelt dumpingmargen for de to brasilianske producenter, der havde medvirket i undersøgelsen, fordi det konstateredes, at de var forretningsmæssigt forbundet med hinanden, dvs. den ene var datterselskab af den anden.

(9) De brasilianske producenter anmodede om, at der individuelt fastsættes en normal værdi og dermed også individuelle dumpingmargener. De gjorde gældende, at den fremgangsmåde, som Kommissionen havde fulgt, ikke var i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i grundforordningen, hvori det fastsættes, at antidumpingtold skal pålægges på et individuelt grundlag for hver samarbejdende eksportør. Det anførtes endvidere, at denne behandling også er i modstrid med artikel 2, stk. 3, litra c), i nævnte forordning, i henhold til hvilken den normale værdi kun skal fastsættes på grundlag af den anden eksportørs priser og omkostninger, hvis en eksportør hverken fremstiller eller sælger samme vare i oprindelseslandet. De gjorde også gældende, at de udøver virksomhed hver for sig på markedet, og de påpegede, at de har særskilte bogførings- og regnskabssystemer. Endelig anførte de, at fastsættelsen af en enkelt dumpingmargen ville ramme den ene af dem urimelig hårdt, fordi dumpingmargenen for den pågældende var betydeligt lavere end for den anden. Dette var de brasilianske producenters begrundelse for anmodningen om fastsættelse af individuelle dumpingmargener.

(10) Det er fællesskabsinstitutionernes faste praksis at beregne én dumpingmargen for producenter, hvor én er datterselskab af og dermed kontrolleres af en anden; en sådan dumpingmargen fastsættes på grundlag af et gennemsnit beregnet med udgangspunkt i de data, som begge producenter har fremlagt. Beregnes der individuelle dumpingmargener, vil der opstå mulighed for omgåelse af antidumpingforanstaltningerne (således at disse bliver uvirksomme), idet den forbundne producent vil kunne lede eksporten til Fællesskabet via det datterselskab, der har den laveste dumpingmargen. En sådan fremgangsmåde er hverken i modstrid med artikel 2, stk. 3, litra c), i grundforordningen, eftersom den eksporterende part fremstiller og sælger den pågældende vare på hjemmemarkedet, eller med artikel 13, stk. 2, der foreskriver, at navnet på leverandøren kun skal anføres i forordningen om indførelse af told, hvis dette er praktisk muligt. Eftersom kun to brasilianske producenter, hvoraf den ene var datterselskab af den anden, medvirkede i undersøgelsen, fastsattes der i den foreliggende sag kun én dumpingmargen, som også ansås for passende for ikke-samarbejdende producenter.

(11) Den metode, der er benyttet til beregning af den normale værdi for de to samarbejdende brasilianske producenter, jf. betragtning 14-18 i forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor.

Sydafrika

(12) Kommissionen fastsatte i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra a), i grundforordningen den normale værdi på grundlag af salgspriserne på det sydafrikanske hjemmemarked i normal handel og med hensyn til repræsentative mængder.

(13) En sydafrikansk producent gjorde gældende, at visse salgstransaktioner på det sydafrikanske marked fandt sted til kunder, med hvilke der indirekte gennem en af producentens aktionærer og dennes datterselskab, bestod en aktionærforbindelse. Denne producent hævdede derfor, at disse kunder skulle anses for at være forretningsmæssigt forbundne, og at der derfor skulle ses bort fra de pågældende salgstransaktioner ved fastsættelsen af den normale værdi. Den pågældende eksportør hævdede, at det tilbageværende hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden udgjorde mindre end 5 % af eksporten til Fællesskabet. Eksportøren var derfor af den opfattelse, at Kommissionen skulle fastsætte den normale værdi på grundlag af fremstillingsomkostninger, generalomkostninger og med tillæg af en rimelig profitmargen.

(14) Denne påstand må afvises. Kommissionen fandt, at salgspriserne og omkostningerne i forbindelse med transaktioner til de pågældende kunder lå på samme niveau som ved transaktioner til kunder, som ifølge nævnte eksportør, var helt uafhængige og fandt ingen anledning til at antage, at nævnte forbindelse havde en sådan indflydelse på priserne i forbindelse med sådanne salgstransaktioner, at de ikke kunne anses for at have fundet sted i normal handel. Desuden gav den sydafrikanske producent ingen informationer til støtte for denne påstand.

De undersøgelsesresultater, der er omhandlet i betragtning 19-21 i forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor.

2. EKSPORTPRISER

Rusland

(15) Da der ikke blev fremført nye argumenter, bekræftes de undersøgelsesresultater, der er omhandlet i betragtning 22 i forordningen om midlertidig told.

Ukraine

(16) Med henblik på den foreløbige fastlæggelse af de faktiske forhold fastsatte Kommissionen eksportpriserne for FeSiMn med oprindelse i Ukraine delvis på grundlag af efterprøvede priser, som to uafhængige importører, der medvirkede i undersøgelsen, betalte eller skulle betale, delvis på data indhentet fra Eurostat. Eurostat ansås i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen for at være de mest pålidelige oplysninger, der forelå for det øvrige eksportsalg, som ikke kunne tilskrives nævnte to importører.

(17) En af de to ukrainske producenter, der samarbejdede med Kommissionen, gjorde gældende, at Kommissionen i forbindelse med den foreløbige fastlæggelse af de faktiske forhold havde frataget producenten dennes lovfæstede rettigheder, eftersom eksportpriserne (og justeringerne heraf, jf. betragtning 24 nedenfor) delvis var fastsat på grundlag af fortrolige oplysninger, nemlig oplysninger fra de to uafhængige importører, der medvirkede i proceduren, som den pågældende producent ikke havde fået forelagt til efterprøvning.

(18) Som anført i betragtning 23 i forordningen om midlertidig told konstaterede Kommissionen på grundlag af sin undersøgelse, at de oplysninger om eksportsalget, der var fremlagt af den anden medvirkende ukrainske producent, ikke kunne anvendes, navnlig fordi det på grundlag af de oplysninger, der var anført i spørgeskemaet, ikke var muligt at fastslå, om det pågældende eksportsalg var bestemt for Fællesskabet. Desuden anførte den pågældende ukrainske producent, at han, omend han fremlagde oplysninger, der gav anledning til at antage, at varerne havde Fællesskabet som bestemmelsessted, ikke kunne garantere, at de eksporterede mængder faktisk blev indført i EF. Hertil kommer, at den samlede mængde, der eksporteredes til Fællesskabet ifølge af to ukrainske producenters besvarelser af spørgeskemaerne, udgjorde mere end tre gange den mængde, der ifølge Eurostat var af ukrainsk oprindelse. Af disse grunde anses de oplysninger, der er fremlagt af de ukrainske eksportører, for vildledende, og der er set bort herfra ved den endelige fastlæggelse af eksportpriserne i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen.

(19) Eksportpriserne fastsattes endeligt på grundlag af oplysninger fra Eurostat, som ansås for at være det rimeligste grundlag for fastsættelsen af eksportpriserne for FeSiMn med oprindelse i Ukraine, fordi de omfattede al import til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Dette var ikke tilfældet for oplysningerne fra de to medvirkende importører, som kun omfattede 53 % af denne import. Det fremgik imidlertid af oplysningerne fra disse importører, som efterprøvedes af Kommissionen, at priserne ifølge Eurostat generelt lå på linje med de priser, der indberettedes af de medvirkende importører. Det skal endvidere anføres, at EF-institutionerne i forbindelse med import fra lande uden markedsøkonomi, såsom Ukraine, normalt fastsætter én dumpingmargen for al eksport til Fællesskabet og altså ikke beregner en specifik margen for den enkelte eksportør. Når der ses bort fra de to ukrainske eksportørers prisoplysninger, er dette imidlertid ikke ensbetydende med en ulempe for dem i betragtning af, at priserne for deres eksporttransaktioner indgår i Eurostat-tallene. Desuden er Eurostat-tallene offentligt tilgængelige, således at den pågældende ukrainske eksportør har mulighed for at efterprøve rigtigheden af EF-institutionernes undersøgelsesresultater.

Brasilien

(20) Da der ikke blev fremført nye argumenter, bekræftes de undersøgelsesresultater, der er omhandlet i betragtning 25 i forordningen om midlertidig told.

Sydafrika

(21) En sydafrikansk producent gjorde krav på visse ændringer af omkostninger og fortjeneste som beregnet af Kommissionen i forbindelse med fastsættelsen af eksportpriserne i henhold til artikel 2, stk. 8, litra b), i grundforordningen. Dette krav, som var behørigt dokumenteret, blev imødekommet, og de nødvendige ændringer er foretaget.

Sammenligning

Rusland

(22) De ændringer af justeringer med henblik på sammenligningen for Brasilien, jf. betragtning 27-31 nedenfor, blev også foretaget med henblik på fastsættelsen af den normale værdi for Rusland, eftersom Brasilien valgtes som referenceland.

Da der ikke blev fremført nye argumenter, bekræftes de undersøgelsesresultater, der er omhandlet i betragtning 27 og 29 i forordningen om midlertidig told.

Ukraine

(23) I forordningen om midlertidig told fastslog Kommissionen, at de oplysninger, som de to medvirkende ukrainske producenter havde fremlagt vedrørende krav om justeringer for forskelle i fysiske egenskaber og salgsomkostninger enten ikke var underbygget af konkret dokumentation (krav om justeringer for højere phosphorindhold og for ikke knuste former), eller de svarede ikke til de efterprøvede oplysninger, der var indgivet af de to uafhængige importører, som medvirkede i undersøgelsen (kreditomkostninger og provisioner). Kommissionen fandt derfor, at de oplysninger, der var fremlagt af de ukrainske producenter, var vildledende, og den traf derfor i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen afgørelse på grundlag af oplysninger fra de samarbejdende importører, som efterprøvedes og ansås for at være de mest pålidelige oplysninger, der forelå.

(24) En af de to ukrainske producenter, der samarbejdede med Kommissionen, gjorde gældende, at Kommissionen i forbindelse med den foreløbige fastlæggelse af de faktiske forhold havde frataget producenten dennes lovfæstede rettigheder, eftersom justeringerne af eksportpriserne var fastsat på grundlag af fortrolige oplysninger, nemlig oplysninger fra de to uafhængige importører, der medvirkede i proceduren, som den pågældende producent ikke havde fået forelagt til efterprøvning.

(25) Det skal påpeges, at eftersom der ikke er blevet fremlagt nye oplysninger efter indførelsen af den midlertidige told, er de justeringer med henblik på sammenligningen, som den pågældende producent anmodede om, og som i den foreløbige undersøgelse beregnedes på grundlag af fortrolige oplysninger, blevet fastholdt med henblik på den endelige fastlæggelse af de faktiske forhold. Det ansås for rimeligt at foretage sådanne justeringer på grundlag af efterprøvede oplysninger fra andre kilder, fremfor at afvise de pågældende eksportørers krav med den begrundelse, at disse krav ikke var behørigt dokumenteret. Påstanden om, at den pågældende eksportør er blevet frataget sine lovfæstede rettigheder er derfor ubegrundet.

(26) De justeringer, der er foretaget for Brasilien af de grunde, der er omhandlet i betragtning 27-31 nedenfor, blev også anvendt for Ukraine.

Brasilien

(27) I forordningen om midlertidig told havde Kommissionen fastsat den normale værdi på månedsbasis. I måneder, hvor de vejede gennemsnitlige hjemmemarkedspriser ikke gjorde det muligt at opnå dækning for alle omkostninger i normal handel, fastsattes den normale værdi på grundlag af den beregnede værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), i grundforordningen.

(28) Efter at være blevet underrettet om resultaterne af den foreløbige undersøgelse krævede de to brasilianske producenter på grundlag af dokumentation herfor justeringer af den beregnede normale værdi for visse direkte salgsomkostninger og for direkte kreditomkostninger.

(29) Dette krav er til dels godtaget. De ønskede justeringer for visse direkte salgsomkostninger i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9 og 10, i grundforordningen er indgået i de endelige beregninger, og har resulteret i en nedgang på 2,2 % i den beregnede normale værdi.

(30) Kravet vedrørende kreditomkostninger må imidlertid afvises. De pågældende producenter har med henblik på beregningen af den normale værdi ikke kvantificeret sådanne omkostninger eller isoleret dem fra de samlede påløbne finansieringsomkostninger. På baggrund heraf fordelte Kommissionen de samlede finansieringsomkostninger på hjemmemarkeds- og eksportsalget på grundlag af de samlede omsættelige mængder, der er produceret. Denne metode bekræftes derfor med henblik på den endelige afgørelse.

(31) Med henblik på den endelige fastlæggelse af de faktiske forhold fastsattes den normale værdi på grundlag af de metoder, der benyttedes i forordningen om midlertidig told, idet der blev taget hensyn til ovennævnte justeringer.

Sydafrika

(32) En sydafrikansk producent krævede på grundlag af dokumentation herfor en ny ansættelse af de salgsomkostninger, der påløb i Fællesskabet. Dette krav er blevet imødekommet, og der er foretaget de nødvendige justeringer med henblik på sammenligningen.

Dumpingmargen

(33) På baggrund af ovennævnte konklusioner vedrørende fastsættelsen af den normale værdi og eksportprisen samt sammenligningen mellem disse to størrelser fremgik det af den endelige fastlæggelse af de faktiske forhold, at der fandt dumping sted i forbindelse med importen af den pågældende vare med oprindelse i Rusland, Ukraine, Brasilien og Sydafrika.

(34) De vejede gennemsnitlige dumpingmargener for de lande og selskaber, der er omfattet af undersøgelsen, udgjorde følgende beregnet i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

— Rusland:	54,2 %
— Ukraine:	43,9 %
— Brasilien:	36,1 %
— Sydafrika:	
— Highveld Steel and Vanadium Corporation Limited:	45,3 %
— Samancor Limited:	48,3 %.

(35) For så vidt angår dumpingmargenen for de producenter i Brasilien og Sydafrika, der ikke var rede til at medvirke i denne undersøgelse, bekræftes de undersøgelsesresultater, der er omhandlet i betragtning 32 i forordningen om midlertidig told, eftersom der ikke er fremført nye argumenter.

E. SKADE

1. KUMULATION AF DUMPINGIMPORTEN

(36) Da der ikke er fremført nye argumenter vedrørende Georgien, bekræftes de undersøgelsesresultater vedrørende den ubetydelige import fra dette land, som er omhandlet i betragtning 34 i forordningen om midlertidig told.

(37) To sydafrikanske producenter og en sammenslutning af brugerindustrier stillede spørgsmålstegn ved Kommissionens beslutning om at kumulere importen fra Sydafrika med importen fra Ukraine, Rusland og Brasilien. Det blev gjort gældende, at medens de importerede mængder fra og markedsandelen for Ukraine, Rusland og Brasilien steg betydeligt imellem 1989 og undersøgelsesperioden, var der tale om en nedgang for Sydafrikas vedkommende. Det anførtes endvidere, at Kommissionen i en tidligere sag havde besluttet ikke at kumulere import, som udviste en udvikling, der gik i hver sin retning (sagen om wolframcarbid, EFT nr. L 83 af 30. 3. 1990, s. 36). Det blev også gjort gældende, at udviklingstendensen for importen fra hvert af de pågældende eksportlande skulle være den samme forud for kumulation, fordi Kommissionen i tidligere sager angiveligt havde anset stigninger i de importerede mængder og dermed importudviklingen som en betingelse for kumulation.

Endelig anførtes det, at de sydafrikanske producenters eksportpriser var højere end de ukrainske, russiske og brasilianske priser.

Endelig anførtes det, at kvaliteten af den sydafrikanske vare lå på et sådant niveau, at den ikke konkurrerede med varerne fra de øvrige berørte lande, navnlig fordi Sydafrika var det eneste af de pågældende lande, der havde opnået officiel »ISO 9002«-godkendelse.

(38) Efter en gennemgang af ovenstående argumenter og påstande vedrørende importerede mængder, markedsandele, eksportpriser og den importerede vares kvalitet bekræftes det, at importen fra Sydafrika bør kumuleres med importen fra de øvrige berørte lande af følgende grunde:

— selv om importen fra Sydafrika faldt med 5,4 % fra 1989 til undersøgelsesperioden, var importen stadig betydelig. Bortset fra året 1990, hvor der importeredes 47 227 tons, udgjorde importen således altid mere end 50 000 tons, og markedsandelen lå på mellem 12,7 % i 1989 og 9,9 % i undersøgelsesperioden. I modsætning til, hvad der var tilfældet i sagen om wolframcarbid, gik udviklingstendensen for importen fra Sydafrika ikke i modsat retning. Frem for en betydelig nedgang var der for importen fra Sydafrika snarere tale om et næsten uændret niveau mellem 1989 og undersøgelsesperioden

— prisudviklingstendensen var den samme, dvs. at de priser, der beregnedes af alle de af undersøgelsen omfattede eksportlande, indbefattet Sydafrika, faldt betydeligt mellem 1989 og undersøgelsesperioden, og

— det konstateredes, at de varer, der importeredes fra de af undersøgelsen omfattede lande, konkurrerede med hinanden og med EF-erhvervsgrenens varer. »ISO 9002«-godkendelsen er ikke ensbetydende med, at en producent, der har opnået en sådan godkendelse, fremstiller FeSiMn, som er forskellig fra andre producenters vare. Det betyder, at en producent har indført et internationalt anerkendt kvalitetskontrolsystem, der giver køberne visse garantier. Det er endvidere fastslået, at flere fællesskabsproducenter har opnået »ISO 9002«-godkendelse, og generelt er producenter uden denne godkendelse almindeligvis i stand til at fremstille FeSiMn, som i kvalitetsmæssig henseende er identisk med eller i det mindste meget lig »ISO 9002«-varerne.

(39) En sydafrikansk producent gjorde gældende, at Kommissionen med henblik på at fastlægge udviklingstendensen ikke blot skulle have betragtet perioden fra 1989 til undersøgelsesperioden, men også 1988, fordi dette tydeligere ville have vist en faldende tendens for importen fra Sydafrika. Den pågældende eksportør anførte endvidere, at

eftersom meddelelsen om indledning af proceduren blev offentliggjort den 4. august 1993, burde Kommissionen have valgt en undersøgelsesperiode, der lå nærmere dette tidspunkt, frem for perioden fra den 1. april 1992 til den 31. marts 1993. Dette ville, påstod eksportøren, endnu tydeligere have vist en faldende tendens for importen af den pågældende vare med oprindelse i Sydafrika.

(40) Det er fællesskabsinstitutionernes faste praksis at undersøge udviklingstendensen for importmængder, markedsandele, priser osv. for en periode på flere år, normalt fire år indbefattet undersøgelsesperioden. Denne praksis blev fulgt og i det foreliggende tilfælde valgtes en periode, der omfattede undersøgelsesperioden (1. april 1992 til 31. marts 1993) plus de fire kalenderår 1989-1992. Denne periode ansås for passende med henblik på at give et objektivt billede af udviklingen i markedssituationen for alle berørte parter. Medtagelse af oplysningerne om året 1988 ville ikke hvad angår spørgsmålet om kumulation ændre konklusionerne om udviklingen i importmængder osv.

(41) Med hensyn til valg af undersøgelsesperioden skal det anføres, at Kommissionen almindeligvis tilstræber at fastlægge en undersøgelsesperiode, der ligger tæt på tidspunktet for indledningen af proceduren. Undertiden må der imidlertid tages andre hensyn for eksempelvis at sikre, at fremlæggelse, efterprøvning og vurdering af data kan finde sted hurtigt og effektivt, f.eks. ved at sikre sammenfald mellem undersøgelsesperiode og kalenderår eller regnskabsperiode (kvartal eller halvår). Hvis en af de berørte parter imidlertid finder, at den af Kommissionen valgte undersøgelsesperiode ikke er passende, må den pågældende ved først givne lejlighed gøre indsigelse herimod, hvilket i det foreliggende tilfælde ville have været ved modtagelsen af spørgeskemaet, og ikke, som det faktisk var tilfældet, først efter meddelelsen af resultaterne af den foreløbige undersøgelse. Den pågældende eksportør besvarede således spørgeskemaet på grundlag af den angivne undersøgelsesperiode, som svarer til eksportørens regnskabsår, uden nogen form for indsigelse herimod, og der blev heller ikke gjort indsigelse mod undersøgelsesperioden ved efterprøvningen på stedet af de fremlagte oplysninger.

2. VÆSENTLIG SKADE

(42) Flere eksportører gjorde gældende, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet ikke led væsentlig skade. De påpegede, at det eneste tegn på, at EF-producenterne havde lidt skade, var de finansielle tab, de havde registreret, hvorimod produktionen og salget af FeSiMn i Fællesskabet steg, produktionskapaciteten holdt sig på et uændret niveau, og kapacitetsudnyttelsesgraden øgedes. Det anførtes endvidere, at nedgang i beskæftigelsen ikke var en egnet indikator for skade, fordi den resulterede i en forøgelse af produktiviteten.

(43) Det fremgår klart af Kommissionens undersøgelsesresultater vedrørende produktion, salg, markedsandel og finansielle resultater, at EF-producenterne for at mindske dumpingimportens skadelige virkninger fulgte den strategi, at de for at fastholde deres markedsandel søgte at følge den nedadgående prisbevægelse, der var udløst af dumpingimporten. Selv om dette ikke lykkedes fuldt ud (markedsandelen faldt fra 1989 til undersøgelsesperioden med 1,2 %) øgedes produktion og salg, og kapacitetsudnyttelsen holdt sig stort set uændret. Derimod led EF-erhvervsgrenen store finansielle tab med deraf følgende risiko for dens fortsatte beståen. Den negative udvikling i EF-erhvervsgrenens finansielle situation anses for at være en vigtig indikator for, at der forvoldtes væsentlig skade.

(44) En eksportør gjorde gældende, at EF-erhvervsgrenens fortjenstmargen i 1989 (16,9 % af omsætningen) sammenlignet med de finansielle resultater, der opnåedes af ni metalrelaterede amerikanske produktionsindustrier i perioden 1987-1992 (angiveligt mellem 7,9 % fortjeneste og 8,5 % tab), var så usædvanligt høj, at sandsynligheden taler for, at den måtte være baseret på upålidelige finansielle indberetninger fra EF-producenterne. Den pågældende eksportør stillede også spørgsmålstegn ved de tab, som EF-erhvervsgrenen havde lidt i årene fra 1990 til undersøgelsesperioden, og var skeptisk over for EF-producenternes omkostningsfordelingsmetoder. Begge påstande underbyggedes dog ikke nærmere.

(45) Det er opfattelsen, at sammenligningen mellem en specifik erhvervsgrens (i det foreliggende tilfælde FeSiMn-industrien) finansielle resultater og en række forskellige erhvervsgrenes finansielle resultater ikke er rimelig, da der ikke er tale om sammenlignelige størrelser, og en sådan sammenligning er generelt ikke et grundlag for at tegne et korrekt billede af den pågældende EF-erhvervsgrens finansielle situation. For det andet er der ifølge resultaterne af undersøgelsen ikke nogen grund til at antage, at de finansielle resultater, som er baseret på reviderede regnskaber, er urigtige. Det konstateredes endvidere, at EF-producenternes omkostningsfordelingsmetoder var korrekte.

(46) En eksportør påstod, at nedgangen i EF-erhvervsgrenens markedsandel kun vedrørte bestemte kvaliteter, nemlig FeSiMn med mellemstort og lavt kulstofindhold, medens markedsandelen for standardkvaliteten af FeSiMn, som Kommissionen havde lagt til grund for sammenligningerne både med hensyn til den foreløbige og den endelige fastlæggelse af de faktiske forhold, var steget med 0,5 %.

(47) Det skal i den forbindelse påpeges, at de data vedrørende markedsandelen, der er fremlagt i den forbindelse, er ukorrekte, fordi markedsandelene for de respektive varekvaliteter er beregnet som en procentdel af det samlede forbrug på EF-market for alle kvaliteter set under ét og ikke særskilt på grundlag af forbruget af de respektive kvaliteter. De fremlagte data giver derfor et ukorrekt billede af udviklingstendensen for markedsandelen for de forskellige kvaliteter.

(48) Det fastslås derfor endeligt, at der er påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade i betragtning af dens forværrede finansielle situation, som er kendetegnet ved øgede finansielle tab i årene fra 1989 til undersøgelsesperioden.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. DUMPINGIMPORTENS VIRKNINGER

(49) I betragtning 57 i forordningen om midlertidig told nåede Kommissionen til den foreløbige konklusion, at importen af den pågældende vare med oprindelse i Rusland, Ukraine, Brasilien og Sydafrika særskilt betragtet havde påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade.

2. ANDRE FAKTORER

Råvarepriser og den generelle efterspørgsel fra stålindustrien

(50) En eksportør gjorde gældende, at den betydelige forøgelse af udbuddet af mangan gennem de senere år, som er påvist af de af U. S. Bureau of Mines offentliggjorte data, og som har forårsaget en nedgang i priserne på manganmalm på 5-10 % årligt mellem 1989 og 1993, sammen med den faldende efterspørgsel fra stålindustrien i samme periode, havde medført prisfald på verdensmarkedet, og derfor også kunne tilskrives prisfaldet på EF-markedet for FeSiMn.

(51) Det skal i den forbindelse anføres, at faldende priser på manganmalm, som kun tegner sig for 10-15 % af de samlede fremstillingsomkostninger for FeSiMn i Fællesskabet øgedes fra 1989 til undersøgelsesperioden med ca. 21 %.

Norge

(52) Nogle producenter i Brasilien, Sydafrika og Ukraine samt en sammenslutning af brugerindustrier fandt, at den skade, der var påført EF-erhvervsgrenen, skulle tilskrives import af ferrosiliciummangan med oprindelse i Norge og ikke importen fra de pågældende eksportlande. Mere konkret blev det gjort gældende, at den mest markante nedgang i EF-erhvervsgrenens rentabilitet indtrådte mellem 1989 (fortjeneste : 16,9 %) og 1990 (tab : 14,9 %) i en periode, hvor importen fra de pågældende eksportlande kun steg med 8 000 tons. I samme periode (1989-1990) faldt EF-producenternes priser på EF-markedet med 27 %, de norske priser faldt med 21 %, medens priserne på den pågældende vare fra nævnte eksportlande kun faldt med 17 %. Det anførtes endvidere, at de norske priser i 1990 faldt med så meget som 24 % på markedet i en af medlemsstaterne.

(53) Det skal i den forbindelse anføres, at hvad angår importen af FeSiMn fra Norge faldt markedsandelen fra 41,4 % i 1989 til 30,8 % i undersøgelsesperioden, og de gennemsnitlige importpriser på EF-markedet for ferrosiliciummangan af norsk oprindelse (ifølge Eurostat) i undersøgelsesperioden og i kalenderårene 1989-1992 altid var højere end de øvrige eksportlandes og EF-erhvervsgrenens priser. Denne situation kunne også iagttages i 1989-1990, hvor importen fra Norge faldt fra 171 887 tons (markedsandel 41,4 %) til 139 928 tons (markedsandel 34,4 %). Selv om de gennemsnitlige norske priser (ifølge Eurostat) faldt med 21 %, var de stadig ca. 17 % (eller mere end 80 ECU) højere end de pågældende eksportørers vejede gennemsnitspriser og 6 % højere end EF-producenternes pris.

(54) Under disse omstændigheder fastslås det, at det ikke kan anses for sandsynligt, at den skade, som EF-producenterne har lidt, kan tilskrives importen fra Norge. Ovennævnte argumenter og påstande må derfor afvises.

EF-producenternes konkurrencedygtighed

(55) De to brasilianske producenter, der medvirkede i undersøgelsen, gjorde gældende, at den skade, der var påført EF-erhvervsgrenen, skyldtes manglende konkurrencedygtighed. De anførte, at selv i 1990, da priserne i Fællesskabet angiveligt var ca. 12 % højere end verdensmarkedspriserne, registrerede EF-producenterne de første finansielle tab. Påstanden var ledsaget af en sammenligning af priserne for ferrosiliciummangan mellem EF og USA i årene 1989-1992. De antydede desuden, at den påståede manglende effektivitet også fremgik af

EF-producenternes lave arbejdskraftproduktivitet, defineret som gennemsnitlig produktion pr. beskæftiget, sammenlignet med producenter af ferrosiliciummangan i tredjelande, og de fremlagde beregninger baseret på data indeholdt i klagen, statistiske oplysninger fra USA og »interviews«.

(56) I svaret på denne påstand bør det i den forbindelse bemærkes, at der ved prissammenligningen mellem EF og USA ikke tages hensyn til resultaterne af den antidumpingprocedure, som de amerikanske myndigheder har gennemført. Denne procedure førte til den konklusion, at det amerikanske marked også var påvirket af skadelig dumpingimport fra flere lande. Det må derfor anses for sandsynligt, at markedspriserne i USA var fordrejet som følge af illoyal konkurrence.

(57) For så vidt angår EF-erhvervsgrenens påståede lave produktivitet skal det påpeges, at selv om visse eksportører opnår konkurrencemæssige fordele, som EF-producenterne ikke har adgang til med deraf følgende højere produktionsomkostninger for sidstnævnte, ville dette ikke være nogen begrundelse for ikke at indføre beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde, hvor det er konstateret, at der forvoldes skade som følge af dumping. Det, der er relevant under sådanne omstændigheder, et at sikre, at skade, der skyldes manglende konkurrencedygtighed, ikke tilskrives dumpingimporten. Dette er sket i den foreliggende sag : antidumpingforanstaltningerne er fastsat på grundlag af dumpingmargenen og ikke den højere skadestærskel.

Konklusion

(58) Da der efter indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger ikke er fremført andre argumetner vedrørende årsagerne til den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen, og på baggrund af ovenstående betragtninger fastslås det hermed, at selv om andre faktorer kan have bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen er blevet påført, forvoldte den meget store dumpingimport af FeSiMn med oprindelse i Rusland, Ukraine, Brasilien og Sydafrika særskilt betragtet væsentlig skade for den pågældende erhversgren i Fællesskabet, navnlig i form at betydelige finansielle tab.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

Stålindustrien

(59) En sammenslutning af brugerindustrier og en uafhængig importør gjorde gældende, at Kommissionen burde tage hensyn til EF-stålproducenternes interesser i deres egenskab af brugere af FeSiMn, og det påpegedes at indførelsen af antidumpingtold på importen af FeSiMn ville forøge stålproducenternes produktionsomkostninger og skade deres internationale konkurrencedygtighed. Den samme sammenslutning påstod, at et selskab har anslået, at FeSiMn tegner sig for 6 % af forarbejdningsomkostningerne for stål.

(60) Kommissionen fastslog som led i undersøgelsen, at FeSiMn almindeligvis kun tegner sig for 1 % af de samlede produktionsomkostninger for stål. I ovennævnte påstand peges der ikke på, hvilken indflydelse FeSiMn-omkostningerne har på de samlede produktionsomkostninger for stål, idet forarbejdningsomkostningerne kun udgør en del af de samlede produktionsomkostninger. Endvidere fremgår det ikke klart, om denne påstand er fremført på grundlag af situationen i stålindustrien som helhed eller blot i visse grene heraf (f.eks. såkaldte »mini-mills«).

Antidumpingtold og konkurrence

(61) Flere eksportører gjorde gældende, at indførelsen af antidumpingtold ville medføre, at de pågældende eksportører ville blive holdt ude af EF-markedet, men den ville ikke indebære prisstigninger på EF-markedet til et sådant niveau, at EF-erhvervsgrenen igen ville blive fortjenestgivende. Det ville således ifølge det anførte kun være de norske eksportører, der ville opnå fordele, så de ville være i stand til at styrke deres angiveligt »dominerende stilling«. En af de berørte eksportører påstod, at antidumpingtold blot ville begunstige den største norske eksportør, som angiveligt allerede har en »dominerende stilling« på EF-markedet, fordi selskabet ejer 6 % af aktierne i COMILOG, et selskab med hjemsted i Gabon, som har store aktieposter i en række EF-producentvirksomheder.

(62) Hvad angår disse argumenter, skal det for det første understreges, at det grundlæggende er i Fællesskabets almene interesse at fjerne en skadevoldende imports fordrejning af handelen og genskabe en situation med redelig konkurrence. Det er opfattelsen, at foranstaltninger hverken generelt eller under de særlige omstændigheder, der kendetegner den foreliggende sag, nødvendigvis vil medføre, at importen fra de pågældende lande udelukkes fra EF-markedet. En genskabelse af redelige konkurrencevilkår på markedet vil desuden medføre, at EF-erhvervsgrenen igen bliver konkurrencedygtig og kan forsætte med at spille en aktiv rolle på markedet. Indførelsen af antidumpingtold vil derfor ikke hæmme konkurrencen på EF-markedet, og den vil heller ikke resultere i, at de norske eksportører opnår en dominerende stilling.

Det er påstået, at den største norske eksportør har en dominerende stilling på EF-markedet på grund af sin aktiepost i COMILOG. Det er for det første højst usandsynligt, at det pågældende norske selskab skulle kunne kontrollere COMILOG og dermed EF-markedet som følge af den lille aktiepost, det ejer. For det andet må det fastslås, at hvis den norske eksportør kontrollerede COMILOG, ville udviklingen i den pågældendes salg og markedsandel i det mindste have svaret til den, der gjorde sig gældende for de EF-producenter, der er knyttet til COMILOG. Det fremgår derimod af de foreliggende oplysninger, at salg og markedsandel udviste en væsentligt mere negativ udviklingstendens for den norske eksportør end for de EF-producenter, der er knyttet til COMILOG.

De pågældende foranstaltninger vil ikke mindske konkurrencen på EF-markedet, fordi det vil blive forsynet til redelige priser ikke alene af de klagende fællesskabsproducenter, de norske eksportører og de eksportører, der er omfattet af undersøgelsen, men også af ikke-samarbejdende EF-producenter og andre eksportører end de norske, som ikke er omfattet af antidumpingforanstaltninger (og som i undersøgelsesperioden set under ét tegnede sig for mere end 15 % af forbruget i Fællesskabet af FeSiMn). Disse argumenter og påstande må derfor afvises.

Substituering af FeSiMn med andre ferrolegeringer

(63) En eksportør gjorde gældende, at fra 1989 og indtil undersøgelsesperioden faldt produktionen med næsten 6 % i Fællesskabets stålindustri, som er næsten den eneste bruger af FeSiMn, medens Kommissionen havde fastslået, at forbruget af FeSiMn på EF-markedet i samme periode steg med 21,4 %. Eksportøren påstod, at det ville have vigtige følgevirkninger for fastlæggelsen af Fællesskabets interesser, hvis denne situation kunne tilskrives en substituering af ferrosilicium (FeSi) og ferromangan (FeMn) med FeSiMn, for der ville kunne finde en substituering sted i modsat retning efter indførelsen af antidumpingtold på FeSiMn, således at foranstaltningerne ikke ville få den ønskede virkning.

(64) På baggrund af resultaterne af Kommissionens undersøgelse fremgår det, at der som anført ovenfor formentlig har været tale om en substituering af FeSi og FeMn. Dette ændrer imidlertid ikke den kendsgerning, at der har fundet skadevoldende dumping sted, som EF-erhvervsgrenen har et retmæssigt krav på at blive beskyttet mod. Formålet med en sådan beskyttelse som led i en antidumpingprocedure er at genskabe redelige konkurrencevilkår på markedet. Det bør også erindres, at antidumpingforanstaltninger i nogen tid har været i kraft vedrørende import af FeSi, hvilket kan være en af årsagerne til substituering af FeSi med FeSiMn. Det er imidlertid mindre sansynligt, at indførelsen af told på FeSiMn vil medføre substitution i modsat retning, fordi tolden på FeSi forbliver i kraft.

Konklusion

(65) På baggrund af ovenstående bekræftes den foreløbige konklusion som omhandlet i betragtning 63 i forordningen om midlertidig told, nemlig at det er i Fællesskabets interesse at indføre antidumpingforanstaltninger.

H. TILSAGN

(66) Fra de ukrainske myndigheder i forbindelse med de ukrainske eksportører og fra de brasilianske og sydafrikanske eksportører modtog Kommissionen visse tilsagn. Disse tilsagn er blevet nøje gennemgået med særlig hensyntagen til spørgsmålet om, hvorvidt det er praktisk muligt at overvåge overholdelsen heraf. Hvad sidstnævnte angår har fællesskabsinstitutionerne almindeligvis visse forbehold i forbindelse med godtagelsen af tilsagn vedrørende sådanne ferrolegeringer i betragtning af de muligheder for omgåelse, der foreligger som følge af, at varerne kan erstatte hinanden, og fordi der findes flere forskellige kvaliteter, der betinger forskellige priser. I betragtning af de forholdsvis får producerende eksportører, der er omfattet af den foreliggende sag, samt den måde afsætningskanalerne i Fællesskabet er indrettet på, har Kommissionen godtaget de tilsagn, der er afgivet af de ukrainske myndigheder i forbindelse med de ukrainske eksportører samt af de sydafrikanske eksportører (jf. Kommissionens afgørelse 95/418/EF [1]), eftersom sådanne tilsagn vil afhjælpe dumpignimportens skadelige virkninger i henhold til artikel 10, stk. 2, i grundforordningen, og efter Kommissionens opfattelse kan overvåges på tilfredsstillende måde.

Hvad angår Brasilien har Kommissionen besluttet ikke at godtage tilsagn fra de brasilianske eksportører, fordi de mindstepriser, de har tilbudt, ikke er tilstrækkelige til at afhjælpe dumpingimportens skadelige virkninger. Kommissionen har underrettet de brasilianske eksportører herom.

På baggrund af ovenstående fastslår Rådet, at der bør indføres foranstaltninger i form af antidumpingtold på importen af FeSiMn med oprindelse i Brasilien.

[1] Se side 56 i denne Tidende.

Uanset godtagelsen af tilsagn fra de ukrainske myndigheder i forbindelse med de ukrainske eksportører og fra de sydafrikanske eksportører bør der indføres en resttold på importen af FeSiMn med oprindelse i Ukraine og Sydafrika for at understøtte tilsagnene og hindre omgåelse.

I. TOLD

(67) De midlertidige antidumpingforanstaltninger indførtes med en sats svarende til de fastlagte dumpingmargener, dog med undtagelse af en sydafrikansk producent, for hvilken tolden fastsattes på samme niveau som skadestærsklen, der var lavere end dumpingmargenen. Det fremgår af resultaterne af den endelige undersøgelse, at de ændrede dumpingmargener i alle tilfælde er lavere end skadestærsklerne, og disse resultater bekræftes, da der ikke er fremført yderligere bemærkninger efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger. Der bør følgelig i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i grundforordningen indføres endelige foranstaltninger for importen til Fællesskabet af FeSiMn med oprindelse i Rusland, Ukraine, Brasilien og Sydafrika med en sats som fjerner dumpingmargenerne.

For så vidt angår de brasilianske og sydafrikanske firmaer, som ikke var rede til at medvirke i undersøgelsen eller som ikke gav sig til kende på anden måde, bekræftes de undersøgelsesresultater, der er omhandlet i betragtning 71 i forordningen om midlertidig told, eftersom der ikke er fremlagt nye oplysninger eller fremført yderligere argumenter. I overensstemmelse hermed bør tolden for ikkesamarbejdsvillige brasilianske eksportører være lig med den dumpingmargen, der er fastlagt for de to samarbejdsvillige, forbundne eksportører, og for Sydafrika bør tolden fastsættes til en sats, der fjerner dumpingen på grundlag af den højeste af de dumpingmargener, der er fastlagt for de to samarbejdsvillige eksportører.

(68) Under hensyn til det prisfølsomme marked for ferrosiliciummangan og for at minimere foranstaltningernes virkning på brugerne i tilfælde af betydelige prisstigninger anses det i det foreliggende tilfælde for hensigtsmæssigt, at tolden pålægges i form af en variabel told. Med henblik herpå bør den variable told fastsættes som forskellen mellem nettoprisen frit Fællesskabets grænse før told for varer med oprindelse i Rusland, Ukraine, Brasilien og Sydafrika og nedennævnte minimumspriser i alle tilfælde, hvor nettoprisen frit Fællesskabets grænse før told er lavere.

— Rusland :	504 ECU pr. ton af varer
— Ukraine :	492 ECU pr. ton af varer
— Brasilien :	485 ECU pr. ton af varer
— Sydafrika :	500 ECU pr. ton af varer.

Tolden bør ikke pålægges importen af FeSiMn, der fremstilles og eksporteres til Fællesskabet af de af de ukrainske og sydafrikanske eksportører, hvis pristilsagn er blevet godtaget.

(69) Eftersom importen af FeSiMn med oprindelse i Georgien ansås for minimale og derfor ikke ansås for at have forvoldt skade for EF-erhvervsgrenen, fandt Kommissionen, at proceduren vedrørende dette land bør afsluttes (jf. afgørelse 95/418/EF).

(70) Kommissionen vil undersøge markedssituationen efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger og hvis omstændighederne, især prisudviklingen, berettiger til en revision, bør denne indledes så hurtigt som muligt.

J. OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

(71) Rådet finder det under hensyn til ændringen i toldformen ikke hensigtsmæssigt i dette særlige tilfælde at opkræve den midlertidige antidumpingtold endeligt. Derfor bør de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, frigøres.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af ferrosiliciummangan henhørende under KN-kode 7202 30 00 og med oprindelse i Rusland, Ukraine, Brasilien og Sydafrika.

2. For varen med oprindelse i Rusland er antidumpingtolden lig med forskellen mellem minimumsimportprisen på 504 ECU pr. ton af varen og nettoprisen frit Fællesskabets grænse før told i alle tilfælde, hvor nettoprisen frit Fællesskabets grænse før told pr. ton af varen er lavere end minimumsimportprisen.

3. For varen med oprindelse i Ukraine (Taric-tillægskode 8848) er antidumpingtolden lig med forskellen mellem minimumsimportprisen på 492 ECU pr. ton af varen og nettoprisen frit Fællesskabets grænse før told i alle tilfælde, hvor nettoprisen frit Fællesskabets grænse før told pr. ton af varen er lavere end minimumsimportprisen.

4. For varen med oprindelse i Brasilien er antidumpingtolden lig med forskellen mellem minimumsimportprisen på 485 ECU pr. ton af varen og nettoprisen frit Fællesskabets grænse før told i alle tilfælde, hvor nettoprisen frit Fællesskabets grænse før told pr. ton af varen er lavere end minimumsimportprisen.

5. For varen med oprindelse i Sydafrika (Taric-tillægskode 8818) er antidumpingtolden lig med forskellen mellem minimumsimportprisen på 500 ECU pr. ton af varen og nettoprisen frit Fællesskabets grænse før told i alle tilfælde, hvor nettoprisen frit Fællesskabets grænse før told pr. ton af varen er lavere end minimumsimportprisen.

6. medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

7. Tolden pålægges ikke import af den vare, der er defineret i stk. 1, og som fremstilles og eksporteres til Fællesskabet af nedenstående selskaber, hvis pristilsagn er blevet godtaget:

— *Ukraine* (Taric-tillægskode 8847):
  — Nikopol Ferro Alloy Plant
  — Zaporozhye Ferroy Alloy Plant
— *Sydafrika* (Taric-tillægskode 8819):
  — Highveld Steel & Vanadium Corporation Limited
  — Samancor Limited.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 6. oktober 1995.

På Rådets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand